

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Соціально-гуманітарний факультет
Кафедра романо-германської філології та перекладу
Кафедра іноземних мов



МАТЕРІАЛИ

III Міжнародної науково-практичної онлайн-конференції

**«Актуальні питання інтернаціоналізації
вищої освіти в Україні: лінгвістичний, правовий
та психолого-педагогічний аспекти»**

24-25 березня 2022 року

Біла Церква – 2022

Карпенко С.Д. Міждисциплінарні зв'язки у казкознавстві та психології.....	63
Рейда О.А. Важливість і значення складових емоційного інтелекту для здобувачів вищої освіти.....	66
Боньковський О.А. До питання тенденцій у інтернаціоналізації вищої освіти	69
Мельник Л.М., Грек І.М., Дужа І.М. Національна культура у процесі формування особистості.....	71
Носенко М.М. Untersuchung der Sprachmanipulationsstrategien in rechtsextremistischen Reden.....	73
Gronier T. La chanson « Göttingen » comme modele de depassement d'un conflit.....	76
Марчук В.В. Формування ціннісних орієнтацій особистості у процесі її розвитку.....	79

Секція 3. Актуальні проблеми викладання української мови як іноземної у контексті інтернаціоналізації вищої освіти

Товт І.С. Проблеми навчання рідної мови – однієї з найважливіших людських цінностей.....	82
Тимчук І.М., Погоріла С.Г. Формування елементів soft skills у студентів оп «право» на заняттях з української мови за професійним спрямуванням.....	85

Секція 4. Проблеми правового регулювання питань інтернаціоналізації вищої освіти в Україні

Ковальчук І.В. Правове регулювання взаємного визнання освіти та кваліфікацій у європейському союзі.....	89
Терещук М.М. Інтернаціоналізація як напрямок розвитку вищої освіти в Україні.....	92
Настіна О.І. Міжнародні орієнтири інтернаціоналізації вищої юридичної освіти в Україні.....	94
Єфремова І.І., Ломакіна І.Ю. Правові засади залучення іноземних науково-педагогічних працівників як шлях до інтернаціоналізації вищої освіти в Україні.....	96
Малишко І.В. Інформаційна безпека як основа національної безпеки.....	99
Пахомова А.О. Щодо питання судового захисту права на освіту: цивільно-процесуальний аспект.....	101
Сімакова С.І. Реалізація права на освіту засудженими в місцях позбавлення волі.....	103
Росавіцький О.О. Історико-правовий аналіз розвитку системи освіти.....	105

Секція 5. Дистанційна освіта: виклики сьогодення

Симоненко Н.О. Пріоритетні напрямки організації дистанційного навчання у медичних ЗВО України.....	107
Сидоренко Ю.В. Вплив дистанційного навчання на самооцінку особистості.....	109
Leblond A., Hayette A., Tsarenko T., Gracia J.-Cl. Veterinary and Agronomic International Training for an Innovative Pedagogy (Vai ² P) formation-action pour les enseignants des cursus vétérinaires et agronomiques: “Roadmap to a Successful Pedagogic Resource”.....	114

МЕЛЬНИК Л.М., канд.політ.наук, завідувачка кафедри філософських та політичних наук

ГРЕК І.М., асистент кафедри філософських та політичних наук

ДУЖА І.М., канд. політ наук, доцент кафедри філософських та політичних наук

НАЦІОНАЛЬНА КУЛЬТУРА У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ

У статті розкрито поняття «культура», «національна культура». Обґрунтовано, що національна культура веде до самоусвідомлення себе приналежності до нації та є стратегічним інструментом розвитку майбутнього.

Ключові слова: культура, національна культура, людина, індивід, нація

Культура в житті кожної народності має велике значення, тому що культурне багатство особистості залежить від залучення цінностей до особистої діяльності і від того, наскільки суспільство стимулює цей процес, сприяє йому. Цінності культури формують соціально направлені активності людини. Культура пронизує всі сфери життя людей – від матеріального виробництва й елементарних потреб до найвеличніших виявів художньої творчості. Вона впливає на працю, побут, мислення, практичну діяльність. На думку французького філософа А. Моля культура це: «Інтелектуальний аспект штучного середовища, що створюється людиною у процесі свого соціального життя» [2, с. 204]. Культура зумовлює якість нашої професійної роботи і таким чином впливає на якість економіки. Адже не економіка створює людей, а люди створюють економіку. Людину ж створює культура. Врешті, культура існує там, де є людина. Саме людина є продуцентом, споживачем і носієм культури

У національній культурі відображається спосіб світосприйняття певного народу, основу становить певна модель світобачення, світорозуміння, а це все накладає відбитки на всі сфери життєдіяльності нації. Як зазначав патріарх-предстоятель УГКЦ Л. Гузар: «Народи пишаються своїми культурними надбаннями, бережуть їх, водночас стараючись робити їх живими елементами суспільного життя. І це правильно, бо за допомогою цих культурних надбань народи духовно розвиваються, ушляхетнюються, підносять рівень свого світосприймання» [1].

Національна культура є своєрідним переосмисленням власної історії, що втілюється у певних теоріях, значеннях, ідеях. У кожній країні певні цінності національної культури виробляються довгий час під впливом географічних

чинників, історичних та соціальних чинників. Ці цінності виступають ознакою символічного життя народності від його зародження до сучасного стану.

За різними оцінками, такі цінності починають формуватися у родині, згодом закріплюються через ширше суспільство і передаються із покоління у покоління. Національна культура являє собою ту комунікативну ланку, яка об'єднує окремих індивідів у спільноту. Саме спільнота створює ціннісні орієнтири, за якими живе народ, якими він послуговується при виборі в тій чи іншій ситуації, а людина ж як представник цієї спільноти повинен віднайти місце у культурно-історичному процесі. Людина з'явилась на світ як духовна істота: усі душевні здібності були дані їй перш за все для «благого і відповідального служіння». Саме завдяки цьому людина отримала шанс стати соціально-культурним суб'єктом. Тому перше, що необхідно їй для участі у творенні культури, – це усвідомлення своєї покликаності. Духовної вірності, жертвовності та радості від пробудження «сонячного» серця і любові [3].

Національна культура відкриває генетичний код нації, це штучне явище створене людиною для її пізнання, реалізації людської сутності, вона виступає як система духовних та матеріальних цінностей, що створені людством для регулювання норм поведінки та комунікації.

Національність окремого індивіда формується не на основі спільності території, держави, економіки, а завдяки тим культурним цінностям, знакам, звичаїв, традицій, норм, укладу життя, що пронизане певною культурою. Національна культура – це та система символів, яка дає можливість читання спільноті тієї закодованої інформації, яка, з першого погляду, здається, що відійшла у віка, проте, це однакове зчитування, в свою чергу веде до однакового бачення, однакових дій, тобто це, те, що вкладається в зміст національного характеру.

Отже, створення національної культури веде до перетворення усвідомлення приналежності себе до певної спільноти, і на цьому рівні розпочинається нова ієрархія цінностей, на вищому щаблі якої стоїть нація. Тому культура і є стратегічним інструментом творення нашого майбутнього.

Список використаних джерел

1. Гузар Л. Яке значення має культура для нашого народу? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.pravda.com.ua/columns/2015/03/23/7062428/>
2. Уайт Л.А. Понятие культуры и культурология /Л.А. Уайт // . - М., 2000, с. 204
3. Юрій М.Т. Етногенез та менталітет українського народу / М.Т. Юрій. – К.: Таксон, 1997. – 235 с.